

Гамільтонова, Джефферсонова та Мадісонівська нормативні моделі є ефективними методами організації сфери публічного управління. Еволюція публічного управління – це постійний бій між цими трьома основними моделями бюрократії. Часом одне з них є більш впливовим, ніж інше, але вони завжди залишаються актуальними при вивченні публічного управління.

Конституція США не визнавала потреб публічного управління. Однак ці три засновники прийняли власні моделі того, як має функціонувати публічного управління. Важливість їхніх досліджень та внесків є суттєвою для прогресу нашого уряду. Протягом історії США кожна модель у різний час демонструвала популярність в наукових колах.

Таким чином, поділ влад, розроблений засновниками, мав на меті зробити одне головне: не дати більшості керувати державою з точки зору права сили. Виходячи зі свого досвіду, розробники ухилялися від надання будь-якій гілці нового уряду занадто великої влади. Поділ влади забезпечує систему спільної влади, відому як стримування та протизваги.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Campbell, C. and Szablowski G.J., (1979). The Superbureaucrats: Structure and Behavior in Central Agencies. Toronto: Macmillan. 200 p.*
2. *Dogan, M.,(1975). The Mandarins of Western Europe: the political roles of top civil servants. Beverly Hills: Sage Publications. 300 p.*
3. *Heclo, H. (1978). A Government of Strangers: Executive Politics in Washington. Washington, DC: Brookings Institution. 400 p.*
4. *Kaufman, H.,(1981). The Administrative Behavior of Federal Bureau Chiefs. Washington, DC: Brookings Institution. 380 p.*

**Костишин Вікторія Віталіївна, магістрантка,
Данилюк Марія Миколаївна, к.е.н.,
доцентка кафедри управління та адміністрування**

**ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВНУТРІШНЬО
ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ**

Унаслідок окупації АР Крим та збройного конфлікту на Донбасі в Україні з'явилася нова категорія громадян зі статусом внутрішньо переміщених осіб (далі – ВПО). Згідно Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 20.10.2014 р. № 1706-VII ВПО – це громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру.

Станом на 24 лютого 2020 року, за даними Єдиної інформаційної бази даних про ВПО, взято на облік 1442940 переселенців з тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей та АР Крим [1].

Аналізуючи трансформацію державної політики щодо ВПО у напрямку публічної політики, Сичовад В., Капінус О. [2] виділяють такі її етапи:

1) жовтень 2014 р. – лютий 2016 р. – початок трансформації державної політики щодо ВПО у напрямку публічної політики;

2) лютий 2016 р. – серпень 2019 р. – інституціоналізація публічної політики щодо ВПО. На цьому етапі запроваджені всі інструменти публічної політики: парламентські слухання, петиції, громадська експертиза, взаємодія влади та представників громадських об'єднань; експертно-аналітичні структури, громадська експертиза, громадський контроль за діяльністю влади, громадський бюджет;

3) вересень 2019 р. – дотепер – подальший розвиток публічної політики щодо ВПО.

Проте незважаючи на закладення важливих інституційних та нормативно-правових засад щодо забезпечення прав і свобод ВПО, на сьогодні залишаються значні проблеми щодо соціального захисту даної категорії громадян. Вони, зокрема, проявляються в припиненні або відмові в нарахуванні соціальних виплат, проблемах у сфері працевлаштування та пошуку житла; низькій заробітній платі та невідповідності вакансій їхній освіті та професії, відсутності чіткого механізму взяття на облік дітей ВПО без супроводу.

Крім того, у вересні 2019 р. після приєднання Міністерства з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України до Міністерства у справах ветеранів та утворення Міністерства у справах ветеранів, тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України функція захисту прав і свобод ВПО була втрачена. Відновлення у березні 2020 р. попереднього міністерства як Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій не повернуло йому зазначених повноважень.

Отже, навіть прийняття таких необхідних нормативних документів, внесення змін до них не дозволяє говорити про відсутність проблем у фактичній реалізації їх положень на практиці. Це все є свідченням необхідності постійного моніторингу за виконанням положень нормативно-правових документів та подальших змін інституційного характеру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Міністерство соціальної політики України: офіційний сайт. URL: <https://www.msp.gov.ua/news/18321.html>
2. Сичовад В., Капінус О. Трансформація державної політики щодо внутрішньо переміщених осіб в Україні. Актуальні проблеми державного управління. 2020. № 1(57).